

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/652/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513213772
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513213772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Ferkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičíkovej v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, proti žalovanému: H. D., F.. XX.XX.XXXX, T. R. P., D. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, v konaní o zaplatenie 4.598,54 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 24.04.2014 č.k. 16C/153/2013-55 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom a ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 4.598,54 eur s prísl. Nepriznal účastníkom právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 497 Obch. zákonníka, § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 100 ods. 1, § 101 Obč. zákonníka vzal za preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol právny vzťah na základe zmlúv „o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX“ zo dňa 29.05.2008, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 74.000,- Sk (2.456,35 eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach po 4.469,- Sk (148,34 eur). Za poskytnutý úver žalovaný celkovo zaplatil 741,70 eur s tým, že posledná splátka bola vykonaná dňa 14.02.2009. V dôsledku meškania s úhradou splátok zo strany žalovaného žalobca uplatnil právo veriteľa na okamžitú splatnosť úveru s tým, že podľa názoru žalobcu žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 4.598,54 eur dňa 09.07.2009.

Súd prvého stupňa po preskúmaní obsahu zmluvy uzavrel, že na predmetný právny vzťah napriek tomu, že ide o úver, ktorý je absolútnym obchodom v zmysle ust. Obch. zákonníka, je potrebné aplikovať normy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktorými sú zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a Obč. zákonník. Ide totiž o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijal úver na spotrebu, teda o typický občianskoprávny vzťah. Navyše predmetná vec je upravená aj normami Európskej únie (smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách) a aj s ohľadom na

ust. § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa názoru súdu prvého stupňa prednosť majú občianskoprávne normy, upravujúcej daný právny vzťah, pred normami obchodného práva. Zohľadňujúc uvedené pri posúdení námietky premlčania súd prvého stupňa vychádzal z občianskoprávnej úpravy. Vychádzajúc z bodu 13 ods. 13.1. písm. a/ a c/ Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v spojení s bodom 15 ods. 15.1 posledná veta týchto zmluvných dojednaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že dňa 18.06.2009 sa stal celý dlh splatným. Žalovaný bol totiž v omeškaní s platbou splátok v celkovej výške 445,02 eur, na ktorú žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 27.05.2009 s tým, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok viac ako tri mesiace a uplynutím 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými v budúcnosti a dlh sa stane splatným naraz. Výzva bola žalovanému doručená uložením na pošte dňa 02.06.2009 s tým, že žalovaný ju neprevzal v odbernej lehote. V zmysle zásad doručovania, upravených v zmluvných podmienkach žalobcu, za deň doručenia oznamu sa považuje deň uloženia oznamu na pošte. Teda odo dňa nasledujúceho od uloženia výzvy na pošte uplynula žalovanému 15-dňová lehota na zaplatenie dlžných splátok. Keďže k ich úhrade v uvedenej lehote (t.j. do 17.06.2009) nedošlo, dňa 18.06.2009 sa stal celý dlh splatným. Právo na zaplatenie dlhu mohol žalobca uplatniť odo dňa splatnosti do uplynutia 3-ročnej premlčacej lehoty, ktorá v danom prípade márne uplynula dňa 18.06.2012. Žaloba bola na súd doručená dňa 21.08.2013. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa uzavrel, že nárok žalobcu je premlčaný. Premlčaním práva na splnenie hlavného peňažného záväzku došlo aj k premlčaniu práva na zaplatenie príslušenstva.

V súvislosti s dojednanou rozhodcovskou doložkou, zakladajúcou právomoc rozhodcovského súdu prejednať spory medzi účastníkmi konania, súd prvého stupňa uzavrel, že táto je neplatná, ako už bolo konštatované aj v exekučnom konaní, preto sa ňu hľadá, ako by vôbec nebola uzavretá. Z toho plynutie, že od začiatku exekučného konania nebola daná právomoc rozhodcovského súdu konať vo veci a teda nie je ani možné od jeho úkonov odvíjať plynutie, či prerušenie akýchkoľvek hmotnoprávných, či procesných lehôt.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p. a podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovie alebo zruší rozsudok a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súd prvého stupňa, že nesprávne právne posúdil otázku premlčania nároku žalobcu, pokiaľ vychádzal z 3-ročnej premlčacej lehoty podľa ust. Obč. zákonníka. Poukázal na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 263 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka), preto aj na otázku premlčania bolo potrebné aplikovať ust. Obch. zákonníka. Táto skutočnosť výslovne vyplýva aj z ust. § 266 ods. 5 Obch. zákonníka. Je nesporné, že obchodnoprávna úprava premlčania a jej použitie aj vo vzťahu dodávateľ - spotrebiteľ nie je vylúčená, ale prípustná. Záver súdu prvého stupňa o aplikácii ust. Obč. zákonníka na otázku premlčania a v tej súvislosti výklad spotrebiteľského práva s dôrazom na ochranu spotrebiteľa nie je podľa názoru odvolateľa správny. Právnu úpravu premlčania v Obč. zákonníku nemožno považovať za úpravu „na ochranu spotrebiteľa“. Nemôže a ani nie je rozhodujúcim pre aplikáciu Obch. zákonníka alebo Obč. zákonníka, či osobou zaviazanou plniť nárok je spotrebiteľ alebo dodávateľ. V tej súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo/337/2010. Podľa názoru odvolateľa súd mal vychádzať zo 4-ročnej premlčacej doby.

Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 06.05.2015 o 9.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 30.04.2015 v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je naplnený vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p.

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. V konaní nedošlo ani k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dôkazy navrhnuté (označené) a predložené žalobcom, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podstata odvolacích námietok žalobcu spočívala v posúdení správnosti záveru súdu prvého stupňa o aplikácii ust. Obč. zákonníka pri posudzovaní otázky premlčania. Odvolateľ bol toho názoru, že otázku premlčania treba posudzovať podľa ust. Obch. zákonníka, keďže v danom prípade právny vzťah, založený medzi účastníkmi konania, je tzv. absolútnym obchodom.

Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že právna argumentácia súdu prvého stupňa v súvislosti s aplikáciou ust. Obč. zákonníka pri skúmaní otázky premlčania je presvedčivá a zároveň súladná so súdnou praxou.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že „spotrebiteľský charakter“ zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ust. Obč. zákonníka pri posúdení otázky premlčania práv z právneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou.

V zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 387 ods. 1 Obch. zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa §397 ods. 1 Obch. zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolal, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zákonníka (v znení účinnom od 01.04.2015) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľom, použijú sa vždy, ak je daná prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. Obč. zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že v danom právnom vzťahu, keďže jeho účastníkom bol spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. Obč. zákonníka, aj keby sa inak mohli použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 veta tretia Obč. zákonníka). Toto ustanovenie síce nadobudlo účinnosť až 01.04.2015 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, to však neznamená, že od účinnosti tohto ustanovenia sa toto ust. nevzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred týmto dňom (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015 sp. zn. 3Ncdo/14/2014).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že právne posúdenie veci súdom prvého stupňa bolo správne, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nepatrí náhrada trov odvolacieho konania, úspešný žalovaný a rovnako ani vedľajší účastník náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Z týchto dôvodov odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že nepriznáva účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.